

ל מראית עין — טרגדיה.
 ארץ גדולה. עשירה. בעלת מרחבים גדולים ופתחים. ארץ הזקוקה לכוח-אדם, המשמעת לעולים חדשים מכל הארצות. ארץ שיש לה כל הנתונים להיות מאור שרת, מאוחדת.

ארץ המתבקעת לנגד עינינו.
 ארץ שבה נשפך דם — ושבה עלול הרבה-הרבה דם להישפך בשנים הקרובות.

ל מראית-עין — אכסורד גמור.
 מהו, בעצם, ההבדל בין קנדים ברייטיים לקנדים צרפתיים?
 הם באו — לפני מאות שנים — משתי ארצות שכנות.

הם דוברים שתי שפות הקרובות זו לזו. **תרבותם הלאומית שונה — אך מזה מאות בשנים הם חיים בארץ תה מדינה, ללא מלחמות-אחים, ללא קרבות, ללא התנגשויות-דמים.**

הם שייכים ברובם לשתי כיתות של ארץ תה דת. דוברי-הצרפתית הם קאתוליים, דוברי-האנגלית הם ברובם פרוטסטנטים. אלה גם אלה — נוצרים. דוברי-הצרפתית מקופחים מבחינה סוציאלית וכלכלית. אך ההבדל ביניהם קטן מזה הקיים בין צפון-איטלקים וסיציליאנים.

בסך הכל — הבדלים קטנים. **ובכל זאת — נראה כי אינם מסוגלים לחיות יחד במדינה אחת, תחת ממשלה אחת, אפילו במישטר פדרלי, כזה הקיים בקנדה כעת.**

אין ספק — הרוב הגדול של הקנדים הצרפתיים רוצים בעצמאות נפרדת. מיעוט קטן מוכן לאחוז באמצעים של אלימות, מעשי חטיפה והרג. יתכן שהרוב אינו מחייב אמצעים כאלה.

אך הרוב רוצה בעצמאות. לא בעצמאות בתוך קנדה, אלא בעצמאות מחוץ לקנדה.

בעצמאות לאומית מלאה. לאיזו אומה?
לאומה חדשה, המגדירה את עצמה: האומה של קבק. לא קנדה. לא "קתיבק", כלשון האנגלים. אלא קבק, בלשון הצרפתים.

ש די יודים רבים בארץ קבק. הם מזכירים, מזה זמן רב, את ימי נעוריהם.

או! קוצה!

יחד עם חזון קנדה המאוחדת את חזון "א"י השלמה" ו"פלסטין המשוחררת"

מאת אורי אבנרי

רינו, בימים בהם הצטרפנו למחתרת ה"ע"בית הלוחמת בפלסטין (א"י). אותה דרד-מחשבה. אותן הסיפיות. אותן השיטות. כשויצגתי אותם בפני חברי כ"קנדים צרפתיים", הם נעלבו. כשם שנעלבנו אנחנו כאשר הוצגנו כ"פלשתינאים". הם תיקנו אותי בהריפות: "נו סום

קבואה!"
קבקים הננו!
 וכאשר דוד צעיר שלם של אוכי לוסיה כלשהי מחליט שהוא מהווה אומה נפרדת — הריהו מהווה אומה.

נותר לו רק להוכיח זאת קבל עם ועולם — בדרך המאבק, יהיו שיטותיו אשר יהיו.

זה קרה אצלנו בארץ.
 זה קורה עכשיו בקנדה.

★ ★ ★

מ ארצות קנדה מזכירים לנו את העבר שלנו. אבל יש להם משמעות רבה גם לגבי ההווה של ארץ-ישראל. **משמעות שכל מספור ישראלי, בארץ ובעיקר בעולם, חייב לעי מוד עליה היטב.**

ברגע זה נפוצה בעולם כולו, ובעיקר בין הצעירים, סיסמת הפידאיון הפלסטיניים: "ל" הקים בארץ "מדינה דמוקרטית, חילונית ואיחודית של פלסטין, בה יהיו יחד יהודים, נוצרים ומוסלמים ללא הרצל". תהיה כחנת סיסמה זו בעיני הפידאיון עצמם כאשר תהיה, בארצנו מיליוני אזהרדי הם בעולם, ובעיקר אנשי השמאל החדש, המשמעות היא: שהיהודים והערבים יהיו יחד במדינה אחת, תחת ממשלה אחת, בלי הבדלים לאומיים, דתיים, אתניים, לשוניים וגזעיים.

בעיני מיליונים זוהי סיכמה נעי-לה, נשגבת, אידיאליסטית. הם זוחים את הגיונו: ששתי האומות בארצנו יהיו בארץ אחת אך בשתי מדינות שונות, שכל אחת מהן תבטא את היישות הלאומית של אחת משתי האומות. **בעיניהם זוהי סיכמה מפגרת, ואילו סיסמת הפידאיון מעידה על קידמה, על התקדמות — מאידיאל לאומני צר לקראת אידיאל על-לאומי, אוניברסלי.**

★ ★ ★

הנה באים הקבקים — והופכים את הקערה על פיה. ואת הילי-החלוק של המהפכה הקבקית מהווים דווקא אנשי ה"שמאל החדש, הקיצוני — חברי "חזית השחרור הקבקית", מעררי צי מאו וצ'ה גבארה.

הם אמרים: **יוצאי-צרפת ויוצאי-בריטניה כי קנדה אינם יכולים לחיות כי מדינה אחת.** הם מהתים שתי אומות נפרדות, ולכל אחת מהן הזכות להגדרה עצמית. **והזכות להגדרה עצמית כוללת את הזכות להיפרדות, הזכות להי- (המשך בעמוד 33)**

אנשי השמאל החדש במונטריאול מכגינים בחמת-זעם למען מדינת קבע עצמאית

